

РЕШЕНИЕ

№ 5248

гр. София, 03.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 142 СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: СИЛВИЯ Г. Н.А

при участието на секретаря ДАЙАНА АНТ. АНТОВА
като разгледа докладваното от СИЛВИЯ Г. Н.А Гражданско дело №
20211110148712 по описа за 2021 година

Предявен е иск с правно основание чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ, вр. с чл. 49, вр. с чл. 45, ал. 1 ЗЗД от ЗАД „Б.....“ АД, със седалище и адрес на управление: гр. София, район „Триадица“, пл. „.....“ № 5, ЕИК, срещу, с адрес: гр. София, бул. „.....“ №3.

Иска се от съда да постанови съдебно решение, по силата на което да осъди да заплати на ЗАД „Б.....“ АД, сумата в размер на 191.70 лв., представляваща изплатено застрахователно обезщетение по щета №, заедно със законната лихва от завеждане на исковата молба – 23.08.2021 г., до окончателното изплащане, както и направените разноски по делото.

Ищецът твърди, че на 23.02.2021 г. МПС „Ауди А6“ с рег. № РВ2242СР, управлявано от, застраховано при ищеца, се движел по автомагистрала ”Тракия” с посока от гр. Пловдив към гр. София и при изхода от автомагистралата по директна връзка за Околовръстен път София, посока север, в началото на отклонението е минал през поредица от необезопасени и несигнализирани дупки на пътното платно. В резултат на ПТП била повредена предна лява гума на МПС „Ауди А6“. Твърди, че в изпълнение на задълженията си, произтичащи от договора за застраховка ”Автокасco“, ищецът изплатил на на 10.03.2021г. за щетите сума в размер на 191.70 лв. Счита, че ответникът - АПИ, чрез своето бездействие и неизпълнение на законови задължения се явява отговорна за настъпилата щета. Пътят, на който е станало ПТП, твърди да е част от републиканската пътна мрежа, а съгласно чл. 31 от ЗП, ремонтът и поддържането на републиканските пътища трябва да се осъществяват от АПИ.

Ответникът в срока за отговор оспорва иска по основание и размер. Твърди да не е налице сключена полица, поради това, че не са представени общи условия, още ищецът неправомерно и без да са изпълнени изискванията на закона и договора да е изплатил вредите, не е доказано да е настъпило застрахователното събитие, прави възражение за съпричиняване. Не оспорва между страните да е подписан договор за застраховка по повод сключена застраховка „Каско“. Оспорва това да е достатъчно за доказване по делото, тъй като не са представени общи условия. Не оспорва реално да е

извършено плащане от ищеца към собственика на МПС. Оспорва причинно-следствената връзка, счита, че не е доказано наличие на препятствие – дупка. Ето защо моли за отхвърляне на предявения иск, като претендира и разноси по делото.

*Софийският районен съд, вземайки предвид материалите по делото и доказателствата, въз основа на вътрешното си убеждение (чл. 12 ГПК) и закона (чл. 5 ГПК), приема за установено от **фактическа и правна страна** следното:*

За основателност на предявения иск в тежест на ищеца е да докаже: наличието на сключен договор за имуществено застраховане между ищеца и водача на увредения автомобил, в срока на застрахователното покритие на който и вследствие виновно и противоправно поведение на ответника (бездействието на негов служител във връзка със стопанисването, поддържането и ремонтирането на републикански пътища) да е настъпило застрахователно събитие, като в изпълнение на договорното си задължение ищецът да е изплатил на застрахования застрахователно обезщетение в размер на действителните вреди.

В тежест на ответника е да докаже, че е погасил претендираното вземане и всички правоизключващи и правопогасяващи възражения, включително възражението си за съпричиняване.

С доклада по делото, неоспорен от страните, са обявени за безспорни и ненуждаещи се от доказване следните обстоятелства: че към момента на ПТП е съществувало валидно правоотношение по застраховка „Каско“ между ищеца и собственика на увредения автомобил, като в изпълнение на договорното си задължение ищецът е заплатил застрахователно обезщетение в размер на 191.7 лв. за щети от ПТП, настъпило на 23.02.2021г.

С декларация за настъпване на застрахователно събитие по полица „Каско стандарт“ от застрахованото лице ищцовото дружество е уведомено за процесното събитие; процесната щета е образувана по заявление на застрахования от 24.03.2021 г.

От опис на претенция, опис – заключение от 02.03.2021 г. и доклад по щетата се установява, че след извършен оглед на автомобила застрахователят е определил обезщетение в размер на 191,70 лв., изплатено на застрахования с преводно нареждане от 10.03.2021 г. по посочена от него в заявлението банкова сметка.

Според заключението по автотехническата експертиза, при описания в декларацията на застрахования механизъм на ПТП вредите по автомобила отговарят на този механизъм и са в причинна връзка с него; размерът на нанесените щети по средни пазарни цени към датата на ПТП е 279,07 лв.;

По делото е разпитан като свидетел, от чиито свидетелски показания се установява, че същият е управлявал процесното МПС на 22.02.2021 г., като движейки се от гр. Пловдив към гр. София, на входа към гр. София, на допирателната отсечка и изхода в посока север на Околовръстния път, е настъпило процесното ПТП. Свидетелят заявява, че е имало около 3-4 дупки, разположени една след друга, като същите не били обезопасени или обозначени, като е нямало и сигнализация за наличието на дупки на пътното платно. Свидетелят не може да конкретизира дупките по форма и размери, но посочва, че след преминаване през няколко от тях, предната лява гума на автомобила му е била сцепена. Заявява също, че е видял дупките в последния момент, като се е опитал да избяга от тях, но доколкото същите са били поредица, не е успял, потвърждава, че той е автор на предявените му декларация и заявление за изплащане на застрахователно обезщетение. Посочва още, че се е движел с разрешената скорост от около 60 км/ч., както и че е използвал спирачната система на автомобила. Заявява, че пътят правил лек десен завой, тъй като е бил отклонение от основния път, като видимостта е била добра, но е видял дупките в последния момент,

доколкото е нямал видимост относно самите тях. Твърди, че по време на инцидента метеорологичната обстановка е била нормалната за месец февруари – ясно време, като свидетелят няма спомен да е валило или да е било заснежено.

Съгласно чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ с плащането на застрахователното обезщетение застрахователят встъпва в правата на застрахования до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне, срещу: възложителя за възложената от него на трето лице работа, при или по повод на която са възникнали вреди по чл. 49 от Закона за задълженията и договорите.

Според чл.49 ЗЗД този, който е възложил на друго лице някаква работа, отговаря за вредите, причинени от него при или по повод изпълнението на тази работа. Касае се за уреден от закона случай на гаранционно-обезпечителна отговорност за вреди, причинени виновно от друго, която има обективен характер, защото не произтича от вината на възложителя на работата, а от тази на нейния изпълнител.

За да бъде ангажирана отговорността на възложителя по чл.49 ЗЗД е необходимо наличието на следните предпоставки:

1) осъществен фактически състав по чл.45 ЗЗД от физическо лице–пряк изпълнител на работата с необходимите елементи: деяние, вреда–имуществена и/или неимуществена, причинна връзка между деянието и вредата, противоправност и вина; не е необходимо да се установяват конкретните лица, осъществили деянието (така–ППВС№7/1959 г. на ВС, т.7), а само качеството им на изпълнители на възложена работа;

2) вредите да са причинени от изпълнителя при или по повод извършването на възложената му работа–чрез действия, които пряко съставляват извършването на възложената работа, чрез бездействия да се изпълнят задължения, които произтичат от закона, техническите и други правила или характера на работата, или чрез действия, които не съставляват изпълнение на самата работа, но са пряко свързани с него (така – ППВС № 9/1966 г.).

Когато обаче отговорността на ответника по чл.49 ЗЗД като възложител се ангажира не за активно поведение на неговия изпълнител, а за бездействие–неизпълнение на задължение за осъществяване на действие, то очевидно в основанието на исковата претенция не се включва обстоятелството дали вредите са причинени от лице, имащо качеството на изпълнител и дали това е станало виновно. В настоящия случай следва да се установи дали ответникът е имал задължение да поддържа пътя и дали процесните вреди са в причинна връзка с това неизпълнение.

1. Ищцовото дружество е застраховател по имуществена застраховка „Каско” за увредения автомобил по представената полица, валидна към датата на ПТП, което се установява от представената полица №; застрахователната премия по нея е платена, което не е спорно между страните, поради което застрахователният договор е проявил правното си действие между ищеца и застрахованото лице.

По време на действието на този договор е настъпило застрахователно събитие (ПТП по смисъла на §6, т.30 ЗДвП), от което по застрахованото МПС са били нанесени вреди. Това обстоятелство се установява от показанията на свидетеля Велков; липсата на протокол за ПТП е без значение–липсата на съставени по реда на Наредба №13-41/12.01.2009 г. протоколи и други писмени документи не е пречка застрахователното събитие да се доказва и с други доказателствени средства, допустими съгласно ГПК.

Следователно наличието на препятствие (дупка) на пътното платно, настъпването на процесното ПТП, участието на процесното превозно средство в него и щетите по посоченото МПС се установяват от показанията на разпитания свидетел; съдържанието на показанията му се потвърждава и от заключението на вещото лице,

което не открива несъответствие между установените щети и описания от свидетеля механизъм на ПТП.

Настъпването на вредите по автомобила и техния вид се установяват и от описите при огледа на автомобила.

Съгласно приетото и неоспорено заключение по автотехническата експертиза настъпилите вреди са в причинна връзка с процесното застрахователно събитие. Механизмът на настъпване на процесното ПТП, посочен в писмените доказателства и от свидетеля, се установява от неоспореното заключение по автотехническата експертиза, което сочи на съответствие между констатираните щети и описания в заявлението начин на настъпването им, както и от еднопосочните по смисъл показания на разпитания по делото свидетел.

Размерът на вредите се установява от заключението на вещото лице, като размерът им по пазарни цени надвишава платеното от застрахователя съгласно заключението на вещото лице, което е прието, без да е оспорено от някоя от страните по делото.

2. Ищцовото дружество е изплатило застрахователно обезщетение на собственика на автомобила, видно от представеното платежно нареждане, което обстоятелство е безспорно по делото.

3. Според чл.49 ЗЗД „този, който е възложил на друго лице някаква работа, отговаря за вредите, причинени от него при или по повод изпълнението на тази работа”.

Съгласно чл.8, ал.2 ЗПът.вр.чл.3, ал.2 и 4 ЗПът. републиканските пътища са публична държавна собственост.

Не се спори по делото, че процесното ПТП е настъпило на републикански път.

Управлението на републиканските пътища е възложено на ответната агенция-чл.19, ал.1, т.1 ЗПът. Следователно ответникът има общото задължение да ги поддържа в безопасно и годно за използване състояние с грижата на добър стопанин-чл.14, ал.2 ЗДС; доколкото ответникът е юридическо лице, то винаги извършва правни и фактически действия чрез други физически лица, поради това задължението следва да се изпълнява чрез възлагане на други лица. По делото се твърди неизпълнение на това задължение за поддържане в безопасно състояние на пътя, където са настъпили процесните щети, като те са в причинна връзка с това бездействие. С оглед доказателствената тежест в процеса ответникът не доказва да е изпълнил задължението си за поддръжка на пътното платно, където е настъпил инцидента; неизпълнението на това негово задължение се установява и от самия факт на наличие на неравност-дупка на пътното платно, която с оглед установеното по делото ПТП очевидно представлява опасност за движението по този път. Без значение за отговорността на ответника е дали изобщо не са предприемани действия за изпълнение на това негово задължение или е налице бездействие от страна на лицата, на които изпълнението му е възложено. Ответникът е длъжен по силата на чл.30, ал.1 ЗПът. да поддържа пътя в годно за безопасното ѝ ползването състояние и това му задължение не зависи от обстоятелството дали е бил уведомен за състоянието на пътя по реда на чл.165, ал.1, т.3 ЗДвП. Поради това отговорността на ответната страна следва да бъде ангажирана.

Следователно всички предпоставки за отговорността на ответника са доказани по делото, включително настъпването на застрахователното събитие и причинната връзка на вредите с него.

По изложените съображения предявеният иск следва да се уважи изцяло, доколкото недоказано остана възражението на ответника за наличие на съпричиняване от страна на водача на процесното МПС.

По разноските:

С оглед изхода на спора и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК право на разноси има единствено ищецът. Същият претендира такива в размер на 50 лв. за държавна такса, 280 лв. за депозит за вещо лице по САТЕ, 30 лв. за депозит за свидетел и 360 лв. за адвокатско възнаграждение, като и представя доказателства за извършването им. Неоснователно се явява възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение, доколкото съгласно чл. 7, ал. 2, т. 1, вр. § 2а от НМРАВ същото е в минимален размер от 360 лв. Ето защо ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца сумата в размер на 720 лв., представляваща разноси по производството.

По изложените мотиви Софийски районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА на основание чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ, вр. с чл. 49, вр. с чл. 45, ал. 1 ЗЗД Агенция „.....“, адрес: гр.София, бул. „.....“ №3, да заплати на ЗАД „Б.....“, ЕИК, седалище и адрес на управление-гр.София, район Триадница, пл. „.....“ №5, сумата от 191,70 лв., ведно със законната лихва от 23.08.2021 г. до окончателното ѝ плащане-изплатено от ищеца застрахователно обезщетение по застрахователна полица №/26.11.2020 г. за вреди по л.а. „Ауди А6“, рег.№ СР, управлявано от собственика, причинени при ПТП, настъпило на 23.02.2021 г. в гр.София, в района на пътния възел с ул. „Околовръстен път“, в посока към с. Казичене, поради преминаване през поредица от дупки на пътното платно.

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.1 ГПК Агенция „.....“, адрес-гр.София, район Красно село, бул. „.....“ №3, да заплати на ЗАД „Б.....“, ЕИК, седалище и адрес на управление-гр.София, район Триадница, пл. „.....“ №5, сумата 720 лв.-разноси по делото.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Софийски градски съд в 2-седмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____